

**מ"י 19/03/2023 - אופיר מישל נגד מדינת ישראל - ייחידת הסיבר -
להב 433**

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 19-03-2023 אופיר מישל נ' מדינת ישראל - ייחידת הסיבר - להב 433

לבפני: כבוד השופט גיא אבן

אופיר מישל

ה המבקש:

נגיד

מדינת ישראל - ייחידת הסיבר - להב 433

עו"ד קובי סודרי

עו"ד רפ"ק אריק בנימין, רפ"ק עידן אדים

המשיבה:

בשם המבקש:

בשם המשיבה:

החלטה

האם יש לאפשר לבקשתו לקבל לעיננו חומרה חקירה מכוח סעיף 43 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פס"ד"פ) בשלב בו התקיים נתון בחקירה וטרם הוחלט על הגשת כתב אישום?

רקע

1. המבקש הוא אחד החשודים בפרשיה המכונה "פרשה 420" או "פרשת הטלגראס", במסגרת חקירת המשיבה חשב לקיומו של ארגון פשיעה שייעדו לייצר, לשוק ולהפיץ סמים מסוימים מסוגים שונים, בעיקר קנאביס, אך גם סמים קשים יותר לרבות קוקאין וחומרים פסיכידליים. הפרשה נחקרה מראש כשנה באופן סמי, וביום 12.3.19 הफכה לגילוי עם מעצרים של עשרות חשודים (לרבות מי שחשוד כראש הארגון שנעצר באוקראינה) ובهم גם המבקש. מעצרים של המבקש ורבים החשודים המרכזים הוארך מעט לעת, ובשלב זה הם נתונים במעצר מראש פרק זמן העולה על 30 ימים (בעקבות בקשה שהוגשה באישור המשנה לפרקLIMIT המדינה). ככל שלא יחולו התפתחויות של הרגע האחרון, הגשת כתב אישום מתוכננת ליום 18.4.19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

2. ביום 17.3.19 הגיע המבקש בקשה שהוכתרה בcourtarת "בקשה דחופה לגביה מוקדמת של עדות - לפי סעיף 17(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חס"פ - ג"א) או בקשה דחופה למתן הזמנה להציג חוץ - לפי סעיף 43 לפס"ד"פ". המבקש עתר להמציא לעינו רשות מוצגים שנועדו לאפשר לו, לטענותו, לבסס את הגנתו ככל שיווגש נגדו כתב אישום. לטענתו המבקש, במועד מעצרו "נשללה ממנו בכוננה ושליא בכך זכותו להיפגש עם עורך דין... בין השאר בכך שמנע מעורך דין שביקש להיפגש עמו לעשות כן, תוך (מתן - ג"א) הסברים כוזבים ביחס לאי הימצאותו במשרדי המשיבה ובמה שבירך ביחס לシリובו לפגישה צו, תוך שימוש לרעה בכוח המשרה ושיבוש הליכי משפט מצד קצין משטרתו שחתם בדיעד על החלטה למניעת המפגש, כדי להכחירה. כל אלו נעשו בכדי לאפשר גביית

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או. verdicts.co.il

הודהה פסולה מהמבחן, והדברים קיבלו ביטוי בתגובהו המיידית של המבחן בפני חוקריו, מיד לאחר שהתאפשר לו "עוז של עורך דין, ובהמשך בדיון הארכת מעצרו".

רשימת המוצגים המבוקשת כללה: א. כל הקלטות שיחות הטלפון (נכונות ויצאות) ממשל"ט להב עם ב"כ המבחן ביום 12.3.19 בין השעות 7:45 - 10:15 (להלן: המועד הרלוונטי); ב. כל תרשותם בעניין פניה ב"כ המבחן ביום המועד הרלוונטי אל מי מגורמי המשיבה; ג. פרטי השוטרים (רבות שח"מ) שאישו ביום המועד הרלוונטי את משל"ט להב, קצין הаг"מ "ג'לעד", השוטר "נתן" מיחידת הסיבר; ד. תרשותם אודiot שעת הבאתו המדעית של המבחן לתחומי הידית להב; ה. החלטת הקצין הממונה ביום 12.3.19 למנוע מהמבחן מפגש עם עורך דין, לרבות מסמך שסומן ג/109 בדיון בו הואר מעצרו של המבחן ביום 12.3.19.

3. המבחן טען לקיומו של שני נתיבים דינוניים אפשריים, בדרך של גביה עדות מוקדמת מכוח סעיף 117(א) לחסד"פ, שנועדה, בין היתר, לקבלת מסמכים ומוצגים אחרים, ובדרך של הזמנה להציג חוץ, מכוח סעיף 43 לפס"פ, מחשש שהמסמכים יעלמו עד קיומו של משפט.

בו ביום ניתנה החלטה בה קבעתי כי "ambilי להביע עדמה בשלב זה לגופה של בקשה, מתבקש ב"כ המבחן לחת דעתו להחלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט י' עמית בבש"פ 296/18 יעקובוב נ' מדינת ישראל (15.3.18) ולשוב ולשקול עדמתו. המבחן יודיע עד יום 19.3.19 האם הוא עומד על בקשתו". בעקבות תגובת המבחן שניתנה לחרת מתן ההחלטה (18.3.19) הורייתי למשיבה להגביל עד יום 19.3.19. לחרת (19.3.19) הגיבה המשיבה אשר התנגדה לבקשה, ובצד זאת הודיעה כי תיעדה כל מצא רלוונטי הנוגע לטענותיו של המבחן, ומלאו המסמכים ישמרו חלק מתיק החקירה, ויעברו לב"כ המבחן עם הגשת כתב אישום. בו ביום ניתנה החלטה בה התבקש המבחן להודיע האם הוא עומד על בקשתו.

4. בתגובה מיום 20.3.19 עתר המבחן לקיים דיון דחוף בבקשתה. כך נעשה, ועוד באותו היום נקבע דיון ליום 25.3.19 במהלך הדיון טען ב"כ המשיבה באשר למוצגים המבוקשים, כדלקמן: פרט א' - שיחות הטלפון למשל"ט אין מוקלטות; פרט ב' - תרשותם ומצריכים קיימים בתיק החקירה; פרט ג' - התחייב לברר את פרטי השוטרים; פרט ד' - אין תרשותם באשר לשעת הגעת המבחן לתחומי ייחידת להב. מנגד, מתוודים נתונים אחרים לרבות דוחות המעצר, שעת החקירה, דוחות שנוגעים לתהיליך צילום והטבעה; פרט ה' - הוגש מזכר לבית המשפט. ב"כ המשיבה הצהיר כי המזכר נכתב בזמן אמיתי, בעת שליטה הסוגיה, בשעה שב"כ המבחן המתין בכניסה למשרדי המשיבה, ולא בדיעבד כפי שטען الآخرן.

ב"כ הצדדים נעתרו להצעת בית המשפט לפיה ב"כ המשיבה יגיש תוך יומיים את מלאו המסמכים הרלוונטיים לרבות פרטי השוטרים, ויודיע האם הוא מסכים למסירת פרטי השוטרים לב"כ המבחן. הוסכם כי ב"כ המבחן יודיע אם הוא נכוון להסתפק בכך שבית המשפט יסמן את המסמכים באופן שיאפשר פיקוח ומעקב עתידיים, ככל שיוגש כתב אישום נגד המבחן.

5. בהתאם למוסכם הגיע ב"כ המשיבה ביום 27.3.19 חומרីי חקירה רלוונטיים (סומנו בחותמת בית המשפט ובSIMOCIN "1-13", להלן: המסמכים המסומנים), ואישר להעביר את פרטיו השוטרים (מספר "13") לידי ב"כ המבוקש. בתגובה הודיע ב"כ המבוקש (ביום 31.3.19) כי הוא מבקש לעיין במסמכים המסומנים, בין השאר על מנת לשקלל האם לבקש גבייה עדות מוקדמת של אחד השוטרים שאת שמו קיבל. בטרם נתקבלה תגובה המשיבה, פנה ב"כ המבוקש ביום 4.4.19 בבקשת גבייה עדות מוקדמת של השוטר נתן גלוזמן. בתגובה מיום 3.4.19 ומיום 4.4.19 התנגדה המשיבה לשתי בקשותיו של המבוקש (לעיין במסמכים המסומנים ולגביית עדות מוקדמת), והבקשות נקבעו לדין ליום 16.4.19.

6. ביום 8.4.19 הודיע ב"כ המבוקש כי בשלב זה הוא מתלה את בקשתו לגבייה עדות מוקדמת, וביקש ליתן החלטה בבקשתו לעיין במסמכים המסומנים. לטענתו, המסמכים מתיחסים לטענה מסוימת של המבוקש, וככלא לאין בהם סודיות שגילויו עשוי לפגוע בחקירה. ב"כ המבוקש עתר לבטל את הדיון הקבוע ליום 16.4.19 וליתן החלטה על בסיס טיעוני הצדדים כפי שהובאו בכתב ובדין מיום 25.3.19.

דין

7. המבוקש הקפיא, בשלב זה, את בקשתו לגבייה עדות מוקדמת, ומiquid טענותיו בבקשתו לקבל לעיניו את המסמכים המסומנים, מכוח הוראת סעיף 43 לפס"פ, המורה כדלקמן:

הזמנה להציג חף

43. ראה שופט שהצגת חף נחוצה או רצiosa לצרכי חקירה או משפט, רשאי הוא להזמין כל אדם, שלאפי ההנחה החף נמצא נמצוא בהחזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החף, או להמציאו, בשעה ובמקום הנקבעים בהזמנה.

[בamar מסגר: המונח "חף" מוגדר בפס"פ: "לרובות תעודה, מסמך, חומר מחשב או בעל חיים"].

8. בבש"פ 296/18 פלוני נ' מדינת ישראל (15.3.18) (להלן: עניין פלוני) דין בית המשפט העליון, כבוד השופט י' עmittel, בבקשת נאשם (לאחר הגשת כתב אישום) לקבל לידי חומרីי חקירה מכוח הוראות סעיף 108 לחס"פ וסעיף 43 לפס"פ, ובבד שחוメリ החקירה יבואו לעינו בלבד, מבלי שיוצגו למאשימה. בית המשפט העליון הפנה, ראשית לכל, להחלטה בבש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמונה לבנות (3.12.2008) (להלן: עניין אל מאמונה), שם נקבע כי הוראת סעיף 43 לפס"פ חלה בשלב החקירה, בעוד בקשות לפי סעיפים 74 ו- 108 לחס"פ חלות לאחר הגשת כתב אישום.

אשר ליכולת ההגנה לפנות בבקשת לפי סעיף 43 לפס"פ, בעניין אל מאמונה נקבע:

"סעיף 43 ממוקם במסגרת פקודה שענינה הוראות הקשורות למעצר ובעיקר לחיפוש. מאוחר שפעולות אלו נעשות בעיקון בשלב החקירה, אך טבעי הוא להניח כי סעיף 43 עוסק אף הוא בשלב זה [...]

עמוד 3

נראה כי בסעיפים 43 לפסד"פ ו-108 לחס"פ ניתן לעשות שימוש בכך ביוזמת ההגנה והן ביוזמת התביעה ואף ביוזמתו של בית המשפט. עם זאת, נראה כי מטבע הדברים, לאור השלב בו מוגשות הבקשות, בקשות על-פי סעיף 43 לפסד"פ תוגשנה בדרך כלל על-ידי התביעה, בעוד שבבקשות על-פי סעיף 108 לחס"פ תוגשנה בדרך כלל על-ידי הגנה" (שם, בפסקאות 9-10).

כלומר, בעניין אל מאמונה לא נסגרה דלתה של הגנה בפני הגשת בקשות לפי סעיף 43 לפסד"פ, תוך שהובחר שיכל בקשות מסווג זה תוגשנה על ידי המדינה. בהחלטות נוספות המוזכרות בעניין פלוני נקבע כי סעיף 43 לפסד"פ נועד אך ורק לשלב החקירה.

9. ב"כ המבוקש ביקש לשכנע כי המקרה דין מצדיק לאפשר להגנה לקבל לידיה מסמכים, בהתאם לאמור בעניין אל מאמונה. ב"כ המשיבה, מנגד, התנגדו בטענה כי חומר החקירה חסויים בשלב החקירה, מחשש לשיבוש, ויבאו במלואם לידי ב"כ המבוקש לאחר שיגש כתוב אישום.

סוגיה זו - שאלת סמכותה של הגנה לקבל לידיה חומר החקירה בשלב החקירה מכוח סעיף 43 לפסד"פ - לא נזכקה להכרעה בעניין פלוני. חרף האמור מצא בית המשפט, כבוד השופט י' עמיה, להביע עמדתו בעניין. מצאתו להביאה כלשונה (פסקה 15):

"השאלה הכללית יותר, האם חשוב יכול לגייס בקשה לפי סעיף 43 בשלב החקירה, איננה מתעוררת במקרה הנוכחי. עם זאת, בהקשר זה ראוי להזכיר את הצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - המצאה, חיפוש ותפיסה), התשע"ד-2014, ה"ח 867, סעיף 5 להצעת החוק נועד להחליף את סעיף 43 לפסד"פ, ומובהר בו כי הוראת החוק מיועדת להפעלת סמכות על-ידי שוטר. בדברי ההסביר אף צוין כי "החוק המוצע אינו משנה את הסדר הקיים לעניין זה, אלא תוחם את מטרותיו ובולותיו". הצעת החוק עברה קריאה ראשונה וממנתינה לדין בועדת חוקה, חוק ומשפט.

ככל שהצעת החוק הצליחה את הליך החקירה, החוק יספק מענה ברור. עד אז, איננו נדרש לקבוע מסמורות ארך כשלעצמי, אני נוטה לעמדת ליפה סעיף 43 מיועד לרשויות החקירה והتبיעה בלבד. כך עולה מהפרקטיקה לפיה המשטרה פונה בשלב החקירה מכוח סעיף זה לשופט הതורן בבקשתו לצווי חיפוש ותפיסה למשתיהם; כך עולה משמה של הפקודה (מעצר וחיפוש); כך עולה ממקומם של הסעיף בפקודה, שמנגדירה את סמכויותיהם של גורמי החקירה (פרק 2 לפקודה עניינו במעצר, פרק 3 עניינו בחיפוש, פרק 4 עניינו בתפיסת חפצים וסעיף 43 נמצא בפרק של "הוראות כלליות"); כך משתמש גם מאמרות אגב בפסקה (ע"פ 1761/04 שרון נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 9, 14 (2004): "סעיף 43 קובע שני תנאים מצטברים של ה抬起头ה לשכנוע בהתקיימותם [...] אך התקיימותם של שני תנאים אלה אינה מובילה בהכרחה להוציאתו של צו, כמבקש על-ידי התביעה" (ההדגשות הוספו - י"ע). כך עולה גם מדובר בשופטת י' ארבל בעניין אל מאמונה בפסקה 9: "סעיף 43 ממוקם במסגרת פקודה שעניינה הוראות הקשורות למעצר ובעיקר לחיפוש. לאחר שפעולות אלו נעשות בעיקר

בשלב החקירהתי, אף טבעי הוא להניח כי סעיף 43 עוסק אף הוא בשלב זה [...] סעיף 43 לפס"פ, אם כן, עניינו בהליכים שטרם הגשת כתוב אישום...". מנגד, יש הסבורים כי האפשרות להשתמש בהוראות הסעיף נתונה גם להגנה (יעקב קדמי סדר הדין בפלילים - חלק ראשון כרך ב 750 (2008) (להלן: קדמי); וראו גם לעיל פסקה 8).

...
13. סיכום: סעיף 43 לפס"פ אינו כליל לאיסוף ראיות על ידי ההגנה, הוא לא מקנה לנאשם זכות לבקש להמציא לידי ראייה במהלך המשפט או בשלבי החקירה קודם לכך, ובוודאי שלא במעמד צד אחד ולא ידיעת התביעה על כך.

10. במלוא העונוה, מצאתי לאמץ במלואה את דעתו של כבוד השופט י' עמית בסוגיה. לשיטתי, סעיף 43 לפס"פ הוא כלי שנועד לצרכי חקירה, וככזה הוא משמש רק את הגוף החקור, במקרה דנן משטרת ישראל באמצעות יחידת הסיבר - להב 433, זאת נוכח רשותה הנימוקים שהובאה לעיל. על כן יש להוסיף כי הבאת חומרិי חקירה בשלב זה של ההליך לעיונו של החשוד או בא כוחו, עלולה להביא לשיבוש החקירה, ועומדת בסתייה לכלל לפיו חומרិי החקירה מובאים לעיון ההגנה רק לאחר הגשת כתוב אישום. ראו עניין פלוני (פסקה 10):

"עד להגשת כתוב האישום, הרשות החקירת איננה חייבת לחשוף את החומריים והראיות שהולכים ומצטברים. הטעמים לכך ברורים: יעילות מערכת וחשש מפני שיבוש החקירה (רע"פ 11364/03 פלוני נ' משטרת ישראל, פ"ד נח(5) 591, 583 (2004); גבריאל הלוי תורת הדין הפלילי כרך ב 537-536 (2011) (להלן: הלוי)). לעומת זאת, החל מהגשת כתוב האישום, זכותו של הנאשם להגן על עצמו توוספת את מרכז הבמה, ובתוך כך נודעת חשיבות רבה לגילוי חומרិי החקירה".

11. אשר לחשש כי חומרិי החקירה יעלמו, לא מצאתי בסיס כלשהו לטענה זו. ראשית, חזקה על היחידה החקירהית כי נשמר את כל חומרិי החקירה, בין אם יש בהם לתמוך בתזה החקירהית, ובין אם לאו. שנית, חומרិי החקירה הרלוונטיים הובאו לעיון וסומנו כמפורט לעיל (בחותמת בית המשפט ובטימוכין "1-13"), והם יוחזו לחזקת המשיבה, אשר תמיד אוטם לעיונם של המבוקש ובא כוחו בסמוך לאחר הגשת כתוב אישום, ככל שהוא אכן יוגש.

התוצאה היא שהבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, בהuder הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים. המסמכים המסומנים יוחזו למשיבה בנסיבות בית המשפט.